

Arrest

nr. 299 036 van 20 december 2023
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat L. MONDEN
Brusselsesteenweg 54
2800 MECHELEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 31 mei 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 april 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 1 juni 2023 met referthenummer 110173.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 11 augustus 2023, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 september 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. HUENGES WAJER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat E. DARESHOERI *loco* advocaat L. MONDEN en van attaché B. DESMET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Verzoeker verklaart de Kameroense nationaliteit te bezitten.

Op 1 september 2020 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in.

Op 28 maart 2023 wordt verzoeker gehoord op het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen.

Op 27 april 2023 neemt de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart over de Kameroense nationaliteit te beschikken. U bent geboren in Bangangte, West Region op 12 juni 1998.

In 2009 gaat u bij uw oma in Douala wonen, waar u uw middelbare studies doet. U bent er lid van de National Democratic Party (NDP).

In september 2015, na uw middelbare studies, reist u met een studentervisum naar België. U doet een voorbereidend jaar in het Franstalig onderwijs in Bergen. Na dit voorbereidend jaar vervalt uw verblijfsvergunning. U keert niet terug naar Kameroen, maar blijft in België.

Uw vader verlaat de regio North-West in de periode 2015-2016 en vestigt zich in Baffoussam omwille van de Engelstalige crisis.

Op 28 oktober 2019 doet u een aanvraag voor een machtiging tot verblijf o.b.v. art. 9bis. Dit wordt u geweigerd. Eind 2019 komt u in contact met de Ambazonia Governing Council (hierna AGC) in België.

Op 1 september 2020 dient u een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een kopie van een pagina uit uw paspoort, een geboorteakte, een brief van uw advocaat (dd. 23/10/2020), een certificaat van de domicilie van uw vader, een schoolattest, een attest van lidmaatschap bij Ambazonia Governing Council, lidkaart van Ambazonia Governing Council, verklaring van de Batcham culturele vereniging, lidkaart van de Batcham culturele vereniging van uw vader, foto's van manifestaties, een voorpagina van een krant, een rapport omtrent de Engelstalige Crisis in Kameroen.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden vastgesteld dat op basis van uw verklaringen niet kan worden besloten tot het bestaan van een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Geneve of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw verzoek om internationale bescherming laattijdig ingediend werd. U verklaart dat u in september 2015 (Verklaring DVZ, vraag 10 + p. 32), dan wel in september 2016 naar België reisde (notities CGVS, p. 14). Uit de beschikbare informatie blijkt dat uw verblijfsvergunning afliep op 31 oktober 2016 (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Desondanks dient u pas op 1 september 2020 een verzoek tot internationale bescherming in bij de DVZ. Gevraagd naar de reden hiertoe, verklaart u dat u 2 jaar op straat verbleef en dat u niet wist wat te doen (notities CGVS, p. 17). Eind 2019 vernam u via de Ambazonia Governing Council dat u een verzoek tot internationale bescherming kon indienen, desondanks wacht u alsnog zo'n 9 maanden vooraleer u een verzoek indient bij de DVZ. ***Men kan redelijkerwijze verwachten dat iemand met een gegronde vrees voor vervolging in zijn land van herkomst, al het mogelijke zal doen om bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar hij aankomt en zich wenst te vestigen. Het feit dat u zolang gewacht heeft om u op de internationale bescherming te beroepen, vormt op zich een belangrijke aanwijzing dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd.***

U verklaart voor het CGVS dat u niet naar Kameroen kan terugkeren omdat u een andere politieke overtuiging heeft dan de machthebbers en dat zij u om die reden als een bedreiging zullen zien (notities CGVS, p. 18).

*Dienaangaande wordt eerst opgemerkt dat u voor het CGVS verklaart dat u als 13-jarige betrokken raakte bij de **National Democratic Party (verder NDP)** (notities CGVS, p. 8-9) en dat u deze partij tijdens de campagne voor de verkiezingen van 2013 hielp door het uitdelen van flyers, petjes en vlaggen. Later tijdens het onderhoud gevraagd of u de NDP of de **UNDP (Union Nationale pour la démocratie et le progrès)**, informatie beschikbaar in uw administratieve dossier) geholpen heeft, verklaart u de UNDP geholpen te hebben (notities CGVS, p. 19). ***Uit uw verklaringen voor de DVZ blijkt echter niet dat u daar enige verklaringen afgelegd heeft over uw betrokkenheid bij enige****

politieke partij of organisatie (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8), hoewel u er wel verklaarde voor de onafhankelijkheid van Ambazonia te zijn. Bij aanvang van het onderhoud voor het CGVS verklaart u dat u alles kon samenvatten voor de DVZ (notities CGVS, p. 3). Er kan van u echter verwacht worden dat u de asielautoriteiten op de hoogte brengt van alle elementen van uw vrees voor vervolging – en zo ook omtrent uw betrokkenheid bij politieke partijen en bewegingen - en dit reeds tijdens uw onderhoud voor de DVZ, temeer gezien er tijdens het onderhoud bij de DVZ ook uitdrukkelijk naar wordt gevraagd (vragenlijst CGVS, vraag 3.3). Dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen dan ook reeds grondig aan.

U verklaart verder dat jullie (van de NDP, dan wel de UNDP) wilden dat John Fundi - u bedoelt John Fru Ndi president werd (notities CGVS, p. 9). John Fru Ndi is echter verbonden met het Social Democratic Front (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). **Uw ontoereikende kennis over de presidentskandidaat van UNDP, dan wel over de politieke partij van John Fru Ndi, tasten de geloofwaardigheid van uw betrokkenheid bij een politieke partij voor uw komst naar België verder grondig aan.**

Bovendien blijkt uit uw verklaringen voor het CGVS dat u sinds uw aankomst in België niets meer gedaan heeft voor (U)NDP (notities CGVS, p. 9). U heeft in Europa ook niet geprobeerd contact te leggen met UNDP (notities CGVS, p. 23). U kent binnen AGC evenmin iemand die vroeger lid was van UNDP, hoewel u gelooft dat de mensen die betrokken waren bij UNDP door Ambazonia opgenomen werden. Er dient dan ook geconcludeerd te worden dat uw beweerd beperkt activisme voor UNDP ook slechts zeer beperkt was in tijd.

Gelet op het voorgaande maakt u het niet aannemelijk dat u in Kameroen betrokken was bij een politieke partij. Uw verklaring dat u tijdens het promotie voeren voor UNDP aangevallen werd door andere groepen (notities CGVS, p. 19), mist dan ook alle grond.

Verder blijkt uit uw verklaringen aangaande uw contacten met personen in Kameroen (notities CGVS, p. 11-12) niet dat zij door de autoriteiten geïnterviewd worden omwille van uw betrokkenheid bij UNDP of door de Kameroense autoriteiten ondervraagd worden over uw beweerd betrokkenheid bij UNDP.

Bovendien antwoordt u ontkennend wanneer de DVZ vraagt of u problemen gehad heeft met de overheid (Vragenlijst CGVS, vraag 3.7). U was eveneens in staat Kameroen via de luchthaven te verlaten (notities CGVS, p. 16) en uw paspoort en visum werden er gecontroleerd, zonder dat er verder iets gebeurde. U verklaart verder dat u het paspoort waarmee u reisde verloren bent en dat u in 2019 of 2020 naar de Kameroense ambassade gegaan bent om een nieuw paspoort aan te vragen (notities CGVS, p. 15). Gevraagd wat er op de ambassade gezegd werd, verklaart u dat er niets ergs gebeurd is, dat u een formulier ingevuld heeft en dat er “geen politieke vragen gesteld” werden. **Uit uw verklaringen blijkt niet dat u enige problemen ondervonden heeft om Kameroen te verlaten, noch toen u in België contact opnam met de Kameroense autoriteiten.** Dat L.A. van AGC u afraadde om uw paspoort te gaan ophalen, wijzigt dit niet. Er kan immers niet ingezien worden waarom u de Kameroense autoriteiten inlicht over uw huidige verblijfplaats, indien u werkelijk een vrees voor vervolging heeft vanwege deze autoriteiten. Uw verklaringen aangaande uw contacten met de Kameroense autoriteiten tasten de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging vanwege de Kameroense autoriteiten verder aan.

Gelet op het voorgaande stond u niet in de negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten voor uw vertrek uit uw land van herkomst.

U verklaart eveneens dat u in België lid geworden bent van de Ambazonia Governing Council (verder AGC) (notities CGVS, p. 10) en dat u deze partij steunt en promoot. U verklaart later tijdens het onderhoud dat u in 2019 in contact kwam (notities CGVS, p. 17 + p. 20) en dat uw politieke overtuiging in Kameroen als een bedreiging gezien wordt (notities CGVS, p. 18).

Gelet op het voorgaande maakt u het niet aannemelijk dat u reeds voor uw aankomst in België door het Kameroense regime geïnterviewd werd. Wat betreft uw activiteiten in België geldt er een bijzondere bewijslast. Immers, indien een verzoeker niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, is het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs van een gegronde vrees voor vervolging. De beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van het verzoek beoordelen en de verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, o.m. met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen. Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene die door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden. Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde

activiteiten. **Het is echter niet aannemelijk dat u in het geval van een terugkeer naar Kameroen problemen zou kennen omwille van het feit dat u sinds uw aankomst in België deelgenomen heeft aan manifestaties, noch dat de Kameroense autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn.** U maakt het immers niet aannemelijk dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten stond, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Kameroense autoriteiten uw handelingen niet op voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van uw acties in en vanuit België.

Hoewel u voor het CGVS verklaart dat u sinds 2019 betrokken bent bij de AGC en dat uw politieke overtuiging in Kameroen als een bedreiging gezien kan worden (zie supra), blijkt u voor de DVZ geen verklaringen aangaande uw betrokkenheid bij AGC afgelegd te hebben (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8). Hiermee geconfronteerd, wijt u dit aan de vraagstelling van de interviewer (notities CGVS, p. 25) en dat u niet wist dat AGC een politieke partij was omdat u verteld werd dat het een staat was. Er kan van u echter verwacht worden dat u de asielautoriteiten op de hoogte brengt van alle elementen van uw vrees voor vervolging – en zo ook omtrent uw politieke activiteiten en een vrees voor vervolging omwille van uw overtuiging – en dit reeds tijdens uw onderhoud voor de DVZ. Dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen dan ook reeds grondig aan.

Verder blijkt uw beweerd activisme in België wel zeer beperkt te zijn. Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat u in België enkel heeft deelgenomen aan vergaderingen via Zoom (notities CGVS, p. 20-22), dat u geld heeft gegeven in de periode 2019-2020 (zie ook de lidkaart beschikbaar in uw administratieve dossier) en bijlessen gegeven heeft. **Hoewel AGC vraagt om ook via sociale media, zoals facebook, dingen te posten over de strijd, verklaart u dat niet te doen. Gevraagd naar de reden dat u online niets post over de Engelstalige strijd, verklaart u het niet openbaar te maken omdat u niet wil dat uw vrienden in Douala u als verrader zouden kennen. Gevraagd of u aan manifestaties heeft deelgenomen, verklaart u “niet in België.” U verklaart dienaangaande dat u zich niet veilig voelt om daaraan deel te nemen omdat het u problemen zou kunnen bezorgen als u werk gaat zoeken. Gevraagd wat u nodig heeft om zich veiliger te voelen zodat u het kan tonen, verklaart u o.m. eerst een werk te moeten hebben en dat u een veilige plek nodig heeft. De interviewer vat het samen door te stellen dat hij begrijpt dat u uw mening niet toont omdat als u naar Kameroen zou terugkeren, u problemen kan krijgen en u niet meer weg kan uit Kameroen omdat u geen verblijfsvergunning heeft in Europa, maar als u die verblijfsvergunning of een Europese nationaliteit heeft, dat u terug naar Europa zou kunnen komen als u problemen krijgt omwille van uw politieke opinie, verklaart u dat het daar wel op neer komt.** Dat dr. L.A. in het “attest van lidmaatschap” (dd. 19/10/2021) verklaart dat u op de voorgrond staat om campagne te voeren tegen o.m. de mensenrechtenschendingen in Kameroen, prangt dan ook uitermate. Deze verklaring, samen met de vraag aan de Belgische autoriteiten om u de “bescherming die u verdient” te bieden, wijst dan ook op het uitermate gesolliciteerde karakter van dit attest.

Uit dit attest blijkt dat dr. L.A. de Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken is voor Ambazonia Governing Council. Echter, **gevraagd naar de rol van dr. L.A. binnen AGC, kent u diens functie of titel niet** (notities CGVS, p. 23-24). Gevraagd of hij minister of staatssecretaris is, antwoordt u ontkennend. Verder blijkt u **geen andere namen van leiders binnen AGC te kennen** (notities CGVS, p. 24-25) en kent u nagenoeg niets van de huidige situatie van AGC. Gevraagd of AGC allianties met andere groeperingen is aangegaan, verklaart u dat niet te weten. Gevraagd of u daar niet over heeft horen vertellen of over heeft gelezen, verklaart u wel gehoord te hebben dat er gesproken werd over de RDPC, de machthebbers. Gevraagd of er dan gesprekken met de overheid plaats hebben, verklaart u dat niet te kunnen weten. Gevraagd naar de huidige situatie van AGC, verklaart u zich nu vooral te focussen op uw studies. Opgemerkt dat u er toch wel iets over moet opgevangen hebben, verklaart u dat als er **nieuws in de (WhatsApp-)groep gedeeld wordt, het voor u niet relevant is om te weten.** Uit informatie blijkt echter dat de Canadese overheid in januari 2023 aankondigde dat AGC akkoord is gegaan om vredesgesprekken op te starten met onder meer de Kameroense autoriteiten (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Uw ontbrekende kennis tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw beweerd activisme in België verder aan.

Het is verder niet ernstig de Kameroense autoriteiten dermate te onderschatten door te menen dat ze het verschil niet kunnen maken tussen de talkrijke Kameroense migranten in het buitenland die om opportunistische of om persoonlijke redenen deelnemen aan manifestaties en de individuen die effectief een bedreiging vormen voor het regime of de fundamenteën van de Kameroense staat. Bovendien **heeft niemand u iets gezegd over uw lidmaatschap bij AGC** (notities CGVS, p. 25-26), want buiten AGC weet niemand dat u lid bent en binnen AGC bent u een gewoon lid. Verder blijkt uit uw verklaringen aangaande uw contacten met personen in Kameroen (notities CGVS, p. 11-12) niet dat zij door de autoriteiten gevisieerd worden omwille van uw betrokkenheid bij AGC of door de Kameroense autoriteiten ondervraagd worden over uw betrokkenheid bij AGC.

Gelet op uw deze vaststellingen, staat u aldus niet in de negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten omwille van uw betrokkenheid bij AGC.

Aangaande uw verklaring dat u als Engelstalige in Douala gediscrimineerd zal worden op de werkplek en problemen zal krijgen op de universiteit (notities CGVS, p. 18), dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen in dit verband geen concrete elementen bevatten die er op wijzen dat er voor u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een 'gegronde vrees voor vervolging' of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zou bestaan. Om tot een erkenning van de vluchtelingenstatus te leiden, dienen de discriminatie en het ontzeggen van bepaalde rechten dermate systematisch en ingrijpend te zijn, dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Uw verklaringen in dat verband zijn echter te algemeen en te vaag om een 'gegronde vrees voor vervolging' of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' in uw hoofde te kunnen vaststellen.

Bovendien is de situatie van Engelstaligen in Franstalig Kameroen niet van die aard om te besluiten dat elke Engelstalige Kameroener louter omwille van zijn of haar herkomst een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet kan doen gelden. Zulks moet steeds in concreto, en rekening houdend met alle omstandigheden eigen aan de afzonderlijke zaak, worden aangetoond. Uit informatie blijkt immers niet dat Engelstalige Kameroeners enkel omwille van hun aanwezigheid in het Franstalige landsgedeelte gediscrimineerd worden omwille van hun herkomst (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

De ernst van uw vrees voor discriminatie omwille van uw Engelstalige herkomst wordt reeds grondig aangetast door uw **laattijdige verzoek om internationale bescherming** (zie supra).

Verder blijkt uit uw verklaringen dat uw broer U. zich reeds 8 jaar in Duitsland bevindt, zonder dat hij daar een verzoek ingediend heeft (notities CGVS, p. 12-13). Uw broer E. kwam in september 2022 dan weer naar België en diende op het moment van het onderhoud voor het CGVS (maart 2023) evenmin een verzoek tot internationale bescherming in. **Dat uw beide broers nog geen verzoek ingediend hebben, tast wederom de ernst van een vrees voor discriminatie grondig aan.**

Aangaande uw verklaring dat er **geen Engelstalige onderwijsinstellingen zijn in Douala en dat als je geen Frans kent, het er niet gemakkelijk is om te studeren** (notities CGVS, p. 19), wordt opgemerkt dat u zelf meermaals voor de Belgische autoriteiten verklaart dat u wel **Frans spreekt** (notities CGVS, p. 3 + p. 19 + Verklaring Betreffende Procedure, dd. 04/11/2020) en dat u les ging volgen in het Franstalig onderwijs te Bergen (informatie beschikbaar in uw visumdossier). Bovendien volgde u zelf **Franstalig onderwijs in Kameroen** (informatie beschikbaar in uw visumdossier). U maakt het aldus niet aannemelijk gediscrimineerd te worden in het Franstalig onderwijs te Kameroen omwille van een gebrek aan kennis van de Franse taal. Bovendien verklaart u uw laatste jaar hogere studies aangevat te hebben en IT te studeren (notities CGVS, p. 16-17).

Aangaande uw verklaring dat u op de werkplek gediscrimineerd kan worden (notities CGVS, p. 19), dient opgemerkt dat u een jaar na uw middelbare studies naar België gekomen bent, rond het jaar 2016 (zie supra). U baseert zich dan ook volledig op de situatie van uw beide broers in Douala (notities CGVS, p. 13). Uw vader vertelt u over de situatie van uw broers in Douala. Hij vertelt u dat ze veel moeten werken en dat het niet goed gaat met hen omdat ze vaak ziek zijn en de huur moeilijk kunnen betalen. Uw vader spreekt echter niet over enige discriminatie die uw beide broers dienen te ondergaan. Bovendien worden uw beide broers ook wel wat geholpen door jullie moeder. Bovendien verklaart u voor het CGVS uitdrukkelijk dat **uw vader niet specifiek geviseerd wordt** (notities CGVS, p. 26).

Tevens wordt opgemerkt dat u verklaart dat u in Douala zelf wel kon integreren met andere kinderen die niet uit de regio Noord-West afkomstig waren (notities CGVS, p. 7).

Gelet op het voorgaande kan in uw hoofde geen vermoeden van het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie, worden vastgesteld.

Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus "Kameroen. Engelstalige regio's: veiligheidssituatie"** van 20 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_regions_anglophones_situation_securitaire_20230220.pdf of <https://www.cgvs.be/fr>) blijkt dat dit land momenteel getroffen wordt door de zogenaamde "Engelstalige crisis". Het gaat hierbij echter om een gelokaliseerd conflict dat zich in hoofdzaak beperkt tot de twee Engelstalige regio's North West en South West. De Franstalige zone van Kameroen wordt niet getroffen door geweld als gevolg van de Engelstalige crisis, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, voornamelijk aan de grens van de Engelstalige regio's. Uit deze informatie blijkt dus duidelijk dat het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte van het land momenteel erg beperkt is en niet algemeen verspreid. Bijgevolg kan er niet worden gesteld dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 §2 c) van de wet van 15 december 1980.

Gelet op de bovengenoemde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie dient er te worden besloten dat de situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen, meer bepaald in de regio Littoral Region (Douala) waarvan u afkomstig bent, niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980, dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger, indien hij zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in het voormelde artikel 48/4, § 2, c).

De door u neergelegde foto van een pagina uit uw paspoort, geboorteakte, schoolattest en brief van uw advocaat kunnen het voorgaande niet wijzigen.

Het certificaat van domicilie van uw vader, de verklaring van de Batcham culturele vereniging en de lidkaart van de Batcham culturele vereniging van uw vader hebben betrekking op uw vader en kunnen het voorgaande niet wijzigen.

De door u neergelegde foto's van manifestaties, een voorpagina van een krant en een rapport omtrent de Engelstalige Crisis in Kameroen hebben geen betrekking op uw persoon. Deze kunnen het voorgaande niet wijzigen.

Het attest van lidmaatschap bij AGC en de lidkaart van AGC werden hierboven reeds besproken.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 03/04/2023. Na lezing van de door u gepostuleerde opmerkingen moet opgemerkt worden dat deze louter verklaringen trachten te duiden/nuanceren en extra (weinig relevante) informatie toevoegen, maar niets veranderen aan de essentie en de inhoud van de aangehaalde asielmotieven en bijgevolg geen invloed hebben op bovenstaande argumenten die hebben geleid tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van het subsidiair beschermingsstatuut.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

(...)"

2. Het verzoekschrift

2.1. In wat zich aandient als een eerste en enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) *juncto* de materiële motiveringsplicht en het zorgvuldigheidsbeginsel.

2.2. Verzoeker betwist de motieven van de bestreden beslissing en besluit dat zijn vluchtrelaas wel degelijk geloofwaardig is.

Verzoeker vraagt in hoofddorde om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen voor verder onderzoek.

2.3. Verzoeker voegt de volgende stukken bij zijn verzoekschrift (zie inventaris bij het verzoekschrift):

"2. Rapport: Nansen, Kwetsbaarheid in detentie , laattijdigheid van het verzoek om internationale bescherming of de bekendmaking van de asielgronden; 2020

3. UNHCR Rapport dd. 2017 " World Directory of Minorities and Indigenous Peoples- Cameroon : Anglophones

4. Cameroon 2022 – overzicht Amnesty International, gepubliceerd op 28 maart 2023

5. US Department of State (Country Reports on Human Rights Practices: Cameroon, 2021, gepubliceerd op 12.04.2022)".

3. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die

een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekers om internationale bescherming daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “*een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie*” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc*-onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

4. Bewijslast en samenwerkingsplicht

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast en samenwerkingsplicht wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU en bijgevolg in het licht van deze Unie-rechtelijke bepalingen moeten worden gelezen.

De in artikel 4 van de richtlijn 2011/95/EU vervatte ‘beoordeling van feiten en omstandigheden’ in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming, verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, lid 1 van de richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, lid 1 van de richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht, die is beperkt tot deze eerste fase, houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen opdat de relevante elementen van zijn verzoek kunnen worden bepaald. De verzoeker moet aldus een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast moeten deze instanties ervoor zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of, in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet, voor de toekenning van internationale bescherming. Hier wordt beoordeeld wat de gevolgen zijn van de tot staving van het verzoek ingediende elementen, en dus wordt beslist of die elementen daadwerkelijk kunnen voldoen aan de voorwaarden voor de toekenning van de gevraagde internationale bescherming. Dit onderzoek van de gegrondheid van het verzoek behoort tot de uitsluitende bevoegdheid van de met het onderzoek belaste instanties zodat in deze fase een samenwerkingsplicht niet aan de orde is (HvJ 22 november 2012, C-277/11, M.M., pt. 64-70).

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een

beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staakt met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

5.1. Verzoeker verklaart niet naar Kameroen te kunnen terugkeren wegens zijn politiek activisme in zowel Kameroen als België. Voor de samenvatting van verzoekers vluchtmotieven verwijst de Raad naar het feitenrelaas in de bestreden beslissing, waarvan de uiteenzetting door verzoeker niet wordt betwist.

5.2. Na lezing van het rechtsplegingsdossier besluit de Raad dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij zijn land van herkomst is ontvlucht of dat hij er niet zou kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin. Er kan inderdaad geen geloof worden gehecht aan verzoekers voorgehouden nood aan internationale bescherming. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal op goede gronden dat:

(i) verzoeker laattijdig om internationale bescherming verzocht:

"Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw verzoek om internationale bescherming laattijdig ingediend werd. U verklaart dat u in september 2015 (Verklaring DVZ, vraag 10 + p. 32), dan wel in september 2016 naar België reisde (notities CGVS, p. 14). Uit de beschikbare informatie blijkt dat uw verblijfsvergunning afliep op 31 oktober 2016 (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Desondanks dient u pas op 1 september 2020 een verzoek tot internationale bescherming in bij de DVZ. Gevraagd naar de reden hiertoe, verklaart u dat u 2 jaar op straat verbleef en dat u niet wist wat te doen (notities CGVS, p. 17). Eind 2019 vernam u via de Ambazonia Governing Council dat u een verzoek tot internationale bescherming kon indienen, desondanks wacht u alsnog zo'n 9 maanden vooraleer u een verzoek indient bij de DVZ. Men kan redelijkerwijze verwachten dat iemand met een gegronde vrees voor vervolging in zijn land van herkomst, al het mogelijke zal doen om bescherming in te roepen en te verkrijgen in het land waar hij aankomt en zich wenst te vestigen. Het feit dat u zolang gewacht heeft om u op de internationale bescherming te beroepen, vormt op zich een belangrijke aanwijzing dat de ernst van de door u ingeroepen vrees voor vervolging in grote mate kan worden gerelativeerd."

(ii) verschillende elementen afbreuk doen aan de geloofwaardigheid, minstens de ernst van verzoekers voorgehouden politiek activisme in Kameroen:

"U verklaart voor het CGVS dat u niet naar Kameroen kan terugkeren omdat u een andere politieke overtuiging heeft dan de machthebbers en dat zij u om die reden als een bedreiging zullen zien (notities CGVS, p. 18).

Dienaangaande wordt eerst opgemerkt dat u voor het CGVS verklaart dat u als 13-jarige betrokken raakte bij de **National Democratic Party (verder NDP)** (notities CGVS, p. 8-9) en dat u deze partij

tijdens de campagne voor de verkiezingen van 2013 hielp door het uitdelen van flyers, petjes en vlaggen. Later tijdens het onderhoud gevraagd of u de NDP of de **UNDP (Union Nationale pour la démocratie et le progrès**, informatie beschikbaar in uw administratieve dossier) geholpen heeft, verklaart u de UNDP geholpen te hebben (notities CGVS, p. 19). **Uit uw verklaringen voor de DVZ blijkt echter niet dat u daar enige verklaringen afgelegd heeft over uw betrokkenheid bij enige politieke partij of organisatie** (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8), hoewel u er wel verklaarde voor de onafhankelijkheid van Ambazonia te zijn. Bij aanvang van het onderhoud voor het CGVS verklaart u dat u alles kon samenvatten voor de DVZ (notities CGVS, p. 3). Er kan van u echter verwacht worden dat u de asielautoriteiten op de hoogte brengt van alle elementen van uw vrees voor vervolging – en zo ook omtrent uw betrokkenheid bij politieke partijen en bewegingen - en dit reeds tijdens uw onderhoud voor de DVZ, temeer gezien er tijdens het onderhoud bij de DVZ ook uitdrukkelijk naar wordt gevraagd (vragenlijst CGVS, vraag 3.3). Dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen dan ook reeds grondig aan.

U verklaart verder dat jullie (van de NDP, dan wel de UNDP) wilden dat John Fundi - u bedoelt John Fru Ndi president werd (notities CGVS, p. 9). John Fru Ndi is echter verbonden met het Social Democratic Front (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). **Uw ontoereikende kennis over de presidentskandidaat van UNDP, dan wel over de politieke partij van John Fru Ndi, tasten de geloofwaardigheid van uw betrokkenheid bij een politieke partij voor uw komst naar België verder grondig aan.**

Bovendien blijkt uit uw verklaringen voor het CGVS dat u sinds uw aankomst in België niets meer gedaan heeft voor (U)NDP (notities CGVS, p. 9). U heeft in Europa ook niet geprobeerd contact te leggen met UNDP (notities CGVS, p. 23). U kent binnen AGC evenmin iemand die vroeger lid was van UNDP, hoewel u gelooft dat de mensen die betrokken waren bij UNDP door Ambazonia opgenomen werden. Er dient dan ook geconcludeerd te worden dat uw beweerd beperkt activisme voor UNDP ook slechts zeer beperkt was in tijd.

Gelet op het voorgaande maakt u het niet aannemelijk dat u in Kameroen betrokken was bij een politieke partij. Uw verklaring dat u tijdens het promotie voeren voor UNDP aangevallen werd door andere groepen (notities CGVS, p. 19), mist dan ook alle grond.

Verder blijkt uit uw verklaringen aangaande uw contacten met personen in Kameroen (notities CGVS, p. 11-12) niet dat zij door de autoriteiten geïnterviewd worden omwille van uw betrokkenheid bij UNDP of door de Kameroense autoriteiten ondervraagd worden over uw beweerd betrokkenheid bij UNDP.

Bovendien antwoordt u ontkennend wanneer de DVZ vraagt of u problemen gehad heeft met de overheid (Vragenlijst CGVS, vraag 3.7). U was eveneens in staat Kameroen via de luchthaven te verlaten (notities CGVS, p. 16) en uw paspoort en visum werden er gecontroleerd, zonder dat er verder iets gebeurde. U verklaart verder dat u het paspoort waarmee u reisde verloren bent en dat u in 2019 of 2020 naar de Kameroense ambassade gegaan bent om een nieuw paspoort aan te vragen (notities CGVS, p. 15). Gevraagd wat er op de ambassade gezegd werd, verklaart u dat er niets ergs gebeurd is, dat u een formulier ingevuld heeft en dat er “geen politieke vragen gesteld” werden. **Uit uw verklaringen blijkt niet dat u enige problemen ondervonden heeft om Kameroen te verlaten, noch toen u in België contact opnam met de Kameroense autoriteiten.** Dat L.A. van AGC u afraadde om uw paspoort te gaan ophalen, wijzigt dit niet. Er kan immers niet ingezien worden waarom u de Kameroense autoriteiten inlicht over uw huidige verblijfplaats, indien u werkelijk een vrees voor vervolging heeft vanwege deze autoriteiten. Uw verklaringen aangaande uw contacten met de Kameroense autoriteiten tasten de geloofwaardigheid van uw vrees voor vervolging vanwege de Kameroense autoriteiten verder aan.

Gelet op het voorgaande stond u niet in de negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten voor uw vertrek uit uw land van herkomst.”;

(iii) verzoeker niet concreet aannemelijk maakt dat hij omwille van zijn lidmaatschap van de Ambazonia Governing Council (hierna: AGC) in België ingeval van terugkeer naar zijn land van herkomst door de Kameroense autoriteiten zou worden geïnterviewd:

“U verklaart eveneens dat u in België lid geworden bent van de Ambazonia Governing Council (verder AGC) (notities CGVS, p. 10) en dat u deze partij steunt en promoot. U verklaart later tijdens het onderhoud dat u in 2019 in contact kwam (notities CGVS, p. 17 + p. 20) en dat uw politieke overtuiging in Kameroen als een bedreiging gezien wordt (notities CGVS, p. 18).

Gelet op het voorgaande maakt u het niet aannemelijk dat u reeds voor uw aankomst in België door het Kameroense regime geïnterviewd werd. Wat betreft uw activiteiten in België geldt er een bijzondere bewijslast. Immers, indien een verzoeker niet vervolgd werd in zijn land van herkomst, is het aangehaalde zelf geschapen risico op zich geen bewijs van een gegronde vrees voor vervolging. De

beslissende instantie zal met een grotere dan normale strengheid de aannemelijkheid van het verzoek beoordelen en de verzoeker moet een uitvoerig en coherent relaas brengen van de redenen waarom hij vervolging vreest, o.m. met betrekking tot zijn achtergrond, persoonlijkheid en andere persoonlijke elementen. Bij de beoordeling van elementen die ontstaan zijn na aankomst in het onthaalland zijn de reële kans op vervolging, de ernst van die vervolging en het verband met de in het Verdrag van Genève vermelde redenen van cruciaal belang. Er moet rekening gehouden worden met de beoordeling van de handelingen van de betrokkene die door de overheden van het land van herkomst, meer bepaald of er aanwijzingen zijn dat de aangehaalde activiteiten kunnen leiden tot de toeschrijving van een dissidente politieke overtuiging door bovenvermelde overheden. Daartoe dient in de eerste plaats te worden nagegaan of de overheden van het land van herkomst op de hoogte zijn van de aangehaalde activiteiten. **Het is echter niet aannemelijk dat u in het geval van een terugkeer naar Kameroen problemen zou kennen omwille van het feit dat u sinds uw aankomst in België deelgenomen heeft aan manifestaties, noch dat de Kameroense autoriteiten hiervan op de hoogte zouden zijn.** U maakt het immers niet aannemelijk dat u voor uw komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten stond, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de Kameroense autoriteiten uw handelingen niet op voet gevolgd hebben en derhalve niet op de hoogte zijn van uw acties in en vanuit België.

Hoewel u voor het CGVS verklaart dat u sinds 2019 betrokken bent bij de AGC en dat uw politieke overtuiging in Kameroen als een bedreiging gezien kan worden (zie supra), blijkt u voor de DVZ geen verklaringen aangaande uw betrokkenheid bij AGC afgelegd te hebben (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8). Hiermee geconfronteerd, wijt u dit aan de vraagstelling van de interviewer (notities CGVS, p. 25) en dat u niet wist dat AGC een politieke partij was omdat u verteld werd dat het een staat was. Er kan van u echter verwacht worden dat u de asielautoriteiten op de hoogte brengt van alle elementen van uw vrees voor vervolging – en zo ook omtrent uw politieke activiteiten en een vrees voor vervolging omwille van uw overtuiging – en dit reeds tijdens uw onderhoud voor de DVZ. Dit tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen dan ook reeds grondig aan.

Verder blijkt uw beweerd activisme in België wel zeer beperkt te zijn. Uit uw verklaringen voor het CGVS blijkt dat u in België enkel heeft deelgenomen aan vergaderingen via Zoom (notities CGVS, p. 20-22), dat u geld heeft gegeven in de periode 2019-2020 (zie ook de lidkaart beschikbaar in uw administratieve dossier) en bijlessen gegeven heeft. **Hoewel AGC vraagt om ook via sociale media, zoals facebook, dingen te posten over de strijd, verklaart u dat niet te doen. Gevraagd naar de reden dat u online niets post over de Engelstalige strijd, verklaart u het niet openbaar te maken omdat u niet wil dat uw vrienden in Douala u als verrader zouden kennen. Gevraagd of u aan manifestaties heeft deelgenomen, verklaart u “niet in België.” U verklaart dienaangaande dat u zich niet veilig voelt om daaraan deel te nemen omdat het u problemen zou kunnen bezorgen als u werk gaat zoeken. Gevraagd wat u nodig heeft om zich veiliger te voelen zodat u het kan tonen, verklaart u o.m. eerst een werk te moeten hebben en dat u een veilige plek nodig heeft. De interviewer vat het samen door te stellen dat hij begrijpt dat u uw mening niet toont omdat als u naar Kameroen zou terugkeren, u problemen kan krijgen en u niet meer weg kan uit Kameroen omdat u geen verblijfsvergunning heeft in Europa, maar als u die verblijfsvergunning of een Europese nationaliteit heeft, dat u terug naar Europa zou kunnen komen als u problemen krijgt omwille van uw politieke opinie, verklaart u dat het daar wel op neer komt. Dat dr. L.A. in het “attest van lidmaatschap” (dd. 19/10/2021) verklaart dat u op de voorgrond staat om campagne te voeren tegen o.m. de mensenrechtenschendingen in Kameroen, prangt dan ook uitermate. Deze verklaring, samen met de vraag aan de Belgische autoriteiten om u de “bescherming die u verdient” te bieden, wijst dan ook op het uitermate gesolliciteerde karakter van dit attest.**

Uit dit attest blijkt dat dr. L.A. de Staatssecretaris van Buitenlandse Zaken is voor Ambazonia Governing Council. Echter, **gevraagd naar de rol van dr. L.A. binnen AGC, kent u diens functie of titel niet** (notities CGVS, p. 23-24). Gevraagd of hij minister of staatssecretaris is, antwoordt u ontkennend. Verder blijkt u **geen andere namen van leiders binnen AGC te kennen** (notities CGVS, p. 24-25) en kent u nagenoeg niets van de huidige situatie van AGC. Gevraagd of AGC allianties met andere groeperingen is aangegaan, verklaart u dat niet te weten. Gevraagd of u daar niet over heeft horen vertellen of over heeft gelezen, verklaart u wel gehoord te hebben dat er gesproken werd over de RDPC, de machthebbers. Gevraagd of er dan gesprekken met de overheid plaats hebben, verklaart u dat niet te kunnen weten. Gevraagd naar de huidige situatie van AGC, verklaart u zich nu vooral te focussen op uw studies. Opgemerkt dat u er toch wel iets over moet opgevangen hebben, verklaart u dat als er **nieuws in de (WhatsApp-)groep gedeeld wordt, het voor u niet relevant is om te weten.** Uit informatie blijkt echter dat de Canadese overheid in januari 2023 aankondigde dat AGC akkoord is gegaan om vredesgesprekken op te starten met onder meer de Kameroense autoriteiten (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Uw ontbrekende kennis tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen aangaande uw beweerd activisme in België verder aan.

Het is verder niet ernstig de Kameroense autoriteiten dermate te onderschatten door te menen dat ze het verschil niet kunnen maken tussen de talkrijke Kameroense migranten in het buitenland die om opportunistische of om persoonlijke redenen deelnemen aan manifestaties en de individuen die effectief een bedreiging vormen voor het regime of de fundamenteën van de Kameroense staat. Bovendien **heeft niemand u iets gezegd over uw lidmaatschap bij AGC (notities CGVS, p. 25-26), want buiten AGC weet niemand dat u lid bent en binnen AGC bent u een gewoon lid. Verder blijkt uit uw verklaringen aangaande uw contacten met personen in Kameroen (notities CGVS, p. 11-12) niet dat zij door de autoriteiten geviseerd worden omwille van uw betrokkenheid bij AGC of door de Kameroense autoriteiten ondervraagd worden over uw betrokkenheid bij AGC.**

Gelet op uw deze vaststellingen, staat u aldus niet in de negatieve aandacht van de Kameroense autoriteiten omwille van uw betrokkenheid bij AGC.”;

(iv) verzoeker geen concrete elementen bijbrengt waaruit zou kunnen blijken dat hij als Engelstalige zal worden gediscrimineerd in het de Franstalige Kameroense stad Douala:

“Aangaande uw verklaring dat u als Engelstalige in Douala gediscrimineerd zal worden op de werkplek en problemen zal krijgen op de universiteit (notities CGVS, p. 18), dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen in dit verband geen concrete elementen bevatten die er op wijzen dat er voor u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een ‘gegronde vrees voor vervolging’ of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ zou bestaan. Om tot een erkenning van de vluchtelingenstatus te leiden, dienen de discriminatie en het ontzeggen van bepaalde rechten dermate systematisch en ingrijpend te zijn, dat hierdoor fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Uw verklaringen in dat verband zijn echter te algemeen en te vaag om een ‘gegronde vrees voor vervolging’ of een ‘reëel risico op het lijden van ernstige schade’ in uw hoofde te kunnen vaststellen.

Bovendien is de situatie van Engelstaligen in Franstalig Kameroen niet van die aard om te besluiten dat elke Engelstalige Kameroener louter omwille van zijn of haar herkomst een gegronde vrees voor vervolging heeft in vluchtelingenrechtelijke zin, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, §2, a en b van de vreemdelingenwet kan doen gelden. Zulks moet steeds in concreto, en rekening houdend met alle omstandigheden eigen aan de afzonderlijke zaak, worden aangetoond. Uit informatie blijkt immers niet dat Engelstalige Kameroeners enkel omwille van hun aanwezigheid in het Franstalige landsgedeelte gediscrimineerd worden omwille van hun herkomst (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

De ernst van uw vrees voor discriminatie omwille van uw Engelstalige herkomst wordt reeds grondig aangetast door uw **laattijdige verzoek om internationale bescherming** (zie supra).

Verder blijkt uit uw verklaringen dat uw broer U. zich reeds 8 jaar in Duitsland bevindt, zonder dat hij daar een verzoek ingediend heeft (notities CGVS, p. 12-13). Uw broer E. kwam in september 2022 dan weer naar België en diende op het moment van het onderhoud voor het CGVS (maart 2023) evenmin een verzoek tot internationale bescherming in. **Dat uw beide broers nog geen verzoek ingediend hebben, tast wederom de ernst van een vrees voor discriminatie grondig aan.**

Aangaande uw verklaring dat er **geen Engelstalige onderwijsinstellingen zijn in Douala en dat als je geen Frans kent, het er niet gemakkelijk is om te studeren** (notities CGVS, p. 19), wordt opgemerkt dat u zelf meermaals voor de Belgische autoriteiten verklaart dat u wel **Frans spreekt** (notities CGVS, p. 3 + p. 19 + Verklaring Betreffende Procedure, dd. 04/11/2020) en dat u les ging volgen in het Franstalig onderwijs te Bergen (informatie beschikbaar in uw visumdossier). Bovendien volgde u zelf **Franstalig onderwijs in Kameroen** (informatie beschikbaar in uw visumdossier). U maakt het aldus niet aannemelijk gediscrimineerd te worden in het Franstalig onderwijs te Kameroen omwille van een gebrek aan kennis van de Franse taal. Bovendien verklaart u uw laatste jaar hogere studies aangevat te hebben en IT te studeren (notities CGVS, p. 16-17).

Aangaande uw verklaring dat u op de werkplek gediscrimineerd kan worden (notities CGVS, p. 19), dient opgemerkt dat u een jaar na uw middelbare studies naar België gekomen bent, rond het jaar 2016 (zie supra). U baseert zich dan ook volledig op de situatie van uw beide broers in Douala (notities CGVS, p. 13). Uw vader vertelt u over de situatie van uw broers in Douala. Hij vertelt u dat ze veel moeten werken en dat het niet goed gaat met hen omdat ze vaak ziek zijn en de huur moeilijk kunnen betalen. Uw vader spreekt echter niet over enige discriminatie die uw beide broers dienen te ondergaan. Bovendien worden uw beide broers ook wel wat geholpen door jullie moeder. Bovendien verklaart u voor het CGVS uitdrukkelijk dat **uw vader niet specifiek geviseerd wordt** (notities CGVS, p. 26).

Tevens wordt opgemerkt dat u verklaart dat u in Douala zelf wel kon integreren met andere kinderen die niet uit de regio Noord-West afkomstig waren (notities CGVS, p. 7).”;

(v) de door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet in positieve zin kunnen doen ombuigen:

“De door u neergelegde foto van een pagina uit uw paspoort, geboorteakte, schoolattest en brief van uw advocaat kunnen het voorgaande niet wijzigen.

Het certificaat van domicilie van uw vader, de verklaring van de Batcham culturele vereniging en de lidkaart van de Batcham culturele vereniging van uw vader hebben betrekking op uw vader en kunnen het voorgaande niet wijzigen.

De door u neergelegde foto's van manifestaties, een voorpagina van een krant en een rapport omtrent de Engelstalige Crisis in Kameroen hebben geen betrekking op uw persoon. Deze kunnen het voorgaande niet wijzigen.

Het attest van lidmaatschap bij AGC en de lidkaart van AGC werden hierboven reeds besproken.

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingen werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 03/04/2023. Na lezing van de door u gepostuleerde opmerkingen moet opgemerkt worden dat deze louter verklaringen trachten te duiden/nuanceren en extra (weinig relevante) informatie toevoegen, maar niets veranderen aan de essentie en de inhoud van de aangehaalde asielmotieven en bijgevolg geen invloed hebben op bovenstaande argumenten die hebben geleid tot een weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van het subsidiair beschermingsstatuut.”

In de bestreden beslissing wordt op omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft.

De Raad stelt vast dat verzoeker er in onderhavig verzoekschrift niet in slaagt om voormelde motieven uit de bestreden beslissing te verklaren of te weerleggen. In wezen blijft hij slechts steken in het louter volharden in zijn ongeloofwaardig bevonden vluchtmotieven, het minimaliseren en vergoelijken van de in de bestreden beslissing vastgestelde onaannemelijkheden, het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van bepaalde gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal, zonder concrete en geobjectiveerde elementen aan te voeren die de conclusie in de bestreden beslissing kunnen weerleggen. Dergelijk verweer is niet dienstig en vermag niet de pertinente motieven van de bestreden beslissing, zoals hoger weergegeven, te ontkrachten.

Waar verzoeker wijst op zijn kwetsbaarheid als minderjarige op het moment waarop hij in België aankwam en stelt dat hij hierdoor niet in staat was om zonder begeleiding om internationale bescherming te verzoeken, dient vastgesteld dat verzoeker stelt geboren te zijn in juni 1998, zodat hij in juni 2016 meerderjarig werd. Desalniettemin wachtte hij nog tot 1 september 2020 om onderhavig verzoek om internationale bescherming in te dienen. Zijn jeugdige leeftijd ten tijde van zijn aankomst in België vormt dan ook allerminst een afdoende verschooning voor het laattijdig indienen van zijn verzoek om internationale bescherming. Redelijkerwijze kan immers worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen en gedurende bijna vijf jaar talmde alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid. Verzoekers verwijzing naar een rapport van Nansen (verzoekschrift, stuk 2) doet hieraan geen afbreuk. Dit rapport is van louter algemene aard en heeft geen betrekking op verzoekers persoonlijke, individuele situatie.

Verder stelt verzoeker dat uit zijn verklaringen blijkt dat hij tegen de machtshebbers in Kameroen is, dat hij verlangt naar een democratisch land om vrij in vrede en veiligheid te leven en dat hij de ideologie van de partijen belangrijk vindt en niet de namen van de leden. Hiermee komt hij evenwel niet verder dan het bevestigen van zijn eerdere, vage verklaringen en werpt hij geenszins een ander licht op de pertinente vaststellingen in de bestreden beslissing dat verzoeker zijn politiek activisme in Kameroen niet vermeldde tijdens zijn interview op de Dienst Vreemdelingenzaken. Hoewel verzoeker ten tijde van dit beweerde activisme in Kameroen nog relatief jong was, kan redelijkerwijze van hem worden verwacht dat hij zich actueel omtrent de politieke partij waarvoor hij stelt actief te zijn geweest, terdege tracht te informeren indien hij heden daadwerkelijk meent omwille hiervan nood te hebben aan internationale bescherming. Verzoekers gebrekkige kennis is dan ook wel degelijk een relevante factor teneinde de ernst en de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden politiek activisme in Kameroen te

beoordelen in het kader van zijn voorgehouden nood aan internationale bescherming. Waar verzoeker opmerkt: *“Hij zei in zijn verklaringen dat hij AGC promoot omdat het hetzelfde idee heeft als UNDP”*, wordt er in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd dat: *“Bovendien blijkt uit uw verklaringen voor het CGVS dat u sinds uw aankomst in België niets meer gedaan heeft voor (U)NDP (notities CGVS, p. 9). U heeft in Europa ook niet geprobeerd contact te leggen met UNDP (notities CGVS, p. 23). U kent binnen AGC evenmin iemand die vroeger lid was van UNDP, hoewel u gelooft dat de mensen die betrokken waren bij UNDP door Ambazonia opgenomen werden. Er dient dan ook geconcludeerd te worden dat uw beweerd beperkt activisme voor UNDP ook slechts zeer beperkt was in tijd.”*

Waar verzoeker verder stelt als volgt: *“Verweerder stelt dat uit verzoekers verklaringen blijkt dat hij geen problemen ondervonden heeft om Kameroen te verlaten, noch toen hij in België contact opnam met de Kameroense autoriteiten.*

In zijn eerste gesprek met de Dienst Vreemdelingenzaken heeft verzoeker verklaard dat hij, zijn vader en zijn broers voorstander zijn van de onafhankelijkheid van Engelstalig Kameroen of Ambazonia. Vroeg of laat zullen de machthebbers in Kameroen mensen arresteren die de onafhankelijkheid van Engelstalig Kameroen steunen.”, laat hij na te duiden op welke wijze zijn probleemloos vertrek uit Kameroen en/of zijn probleemloos contact met de Kameroense autoriteiten vanuit België alsnog zouden wijzen op het bestaan van een nood aan internationale bescherming in zijn hoofde. Verzoeker slaagt er niet in deze motieven uit de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen.

Inzake zijn betrokkenheid bij AGC in België komt verzoeker in zijn verzoekschrift niet verder dan het herhalen van zijn eerdere verklaringen en te wijzen op de documenten die hij ter staving van deze betrokkenheid heeft voorgelegd. Hiermee werpt hij echter geenszins een ander licht op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing dienaangaande, waaruit blijkt dat verzoeker niet concreet aantoonst dat hij ingeval van terugkeer naar Kameroen door zijn nationale autoriteiten zou worden gevisieerd omwille van zijn lidmaatschap van AGC in België.

Inzake de discriminatie ten aanzien van de Engelstalige bevolking in Kameroen, verwijst verzoeker naar een aantal rapporten (verzoekschrift, stuken 3-5). Uit deze informatie, samen gelezen met de in de bestreden beslissing aangehaalde informatie, blijkt niet dat er in Kameroen sprake is van een veralgemeende discriminatie van de Engelstalige bevolking die dermate ernstig en zwaarwichtig is dat er sprake is van een nood aan internationale bescherming ten aanzien van iedere Engelstalige uit Kameroen. Het komt aldus aan verzoeker toe concreet aannemelijk te maken dat hij als Engelstalige dermate zou worden gediscrimineerd ingeval van terugkeer naar Kameroen dat in zijn hoofde een nood aan internationale bescherming dient te worden aangenomen. Verzoeker blijft hier evenwel in gebreke, gelet op de pertinente motivering dienaangaande in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing. Waar verzoeker daaromtrent opmerkt dat zijn verzoek om internationale bescherming individueel dient te worden beoordeeld zodat een verwijzing naar de situatie van zijn broers niet dienstig is, dient vastgesteld dat de verwijzing naar de situatie van familieleden van een verzoeker om internationale bescherming geenszins behelst dat de gegrondheid van diens verzoek om internationale bescherming niet op individuele basis zou worden beoordeeld. Indien er in Kameroen sprake zou zijn van een veralgemeende discriminatie van de Engelstalige bevolking die noopt tot het toekennen van internationale bescherming, kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoekers in Duitsland en België verblijvende broers tevens om internationale bescherming zouden verzoeken, *quod non*. Te dezen dient ook opgemerkt te worden dat rekening moet te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten om verzoeker het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren. Voor het overige komt verzoeker niet verder dan te verwijzen naar en citeren uit louter algemene informatie die geen betrekking heeft op zijn persoonlijke, individuele situatie en die op zich niet volstaat teneinde de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming alsnog aannemelijk te maken.

Waar verzoeker nog betoogt dat: *“Bovendien is verzoeker hoogopgeleid. Dit maakt hem mondiger en bewuster van zijn ideeëngoed, waardoor hij bij terugkeer een groter risico zal lopen dan andere mensen.”*, laat hij na concreet te duiden op welke wijze zijn hoge opleidingsgraad in zijn hoofde een nood aan internationale bescherming met zich zou meebrengen. Evenmin brengt hij enige objectieve informatie bij waaruit zou kunnen blijken dat hoogopgeleiden in Kameroen een groter risico zouden lopen dan anderen. Er kan dan ook geen geloof worden gehecht aan verzoekers bewering dat hij omwille van zijn hoge opleidingsgraad nood zou hebben aan internationale bescherming.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, slaagt verzoeker er niet in de voormelde motieven uit de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden bijgevolg in hun geheel door de Raad overgenomen en tot de zijne gemaakt.

5.3. Het geheel aan documenten en verklaringen in acht genomen en bezien in hun onderlinge samenhang, acht de Raad het vluchtrelaas van verzoeker en zijn vrees voor vervolging niet geloofwaardig.

5.4. Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

5.5. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebracht vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A, (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1981, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

6. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

6.1. Juridisch kader

Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1 De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt.

§ 2 Ernstige schade bestaat uit:

a) doodstraf of executie; of,

b) foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing van een verzoeker in zijn land van herkomst; of,

c) ernstige bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.”

Uit dit artikel volgt dat verzoeker, opdat hij de subsidiaire beschermingsstatus kan genieten, bij terugkeer naar het land van herkomst een “*reëel risico*” loopt. Het begrip “*reëel risico*” wijst op de mate van waarschijnlijkheid dat een persoon zal worden blootgesteld aan ernstige schade. Het risico moet echt zijn, dit wil zeggen realistisch en niet hypothetisch. Paragraaf twee van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verduidelijkt wat moet worden verstaan onder het begrip “*ernstige schade*” door drie onderscheiden situaties te voorzien.

6.2. Met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoeker geen elementen aanreikt waaruit kan blijken dat hij op deze grond nood zou hebben aan subsidiaire bescherming.

6.3. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat hij zijn voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoeker maakte immers doorheen zijn opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Kameroen zou hebben gekend.

6.4. Opdat aan een verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van het leven of de persoon van de verzoeker, als burger, als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Er dient voorts rekening te worden gehouden met het gestelde in het arrest Elgafaji waar het Hof van Justitie van de Europese Unie een onderscheid maakt tussen twee situaties:

- de situatie waar *“er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op de in artikel 15, sub c, van de richtlijn bedoelde ernstige bedreiging zou lopen”* (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 35; HvJ 30 januari 2014, C-285/12, Aboubacar Diakité v. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen, § 30); en
- de situatie waarbij rekening wordt gehouden met de persoonlijke omstandigheden van de verzoeker en waarbij het HvJ heeft gepreciseerd dat *“hoe meer de verzoeker eventueel het bewijs kan leveren dat hij specifiek wordt geraakt om redenen die te maken hebben met zijn persoonlijke omstandigheden, hoe lager de mate van willekeurig geweld zal zijn die vereist is opdat hij in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming”* (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 28).

In de eerste hypothese is de mate van het willekeurig geweld dermate hoog dat elke burger die zich op het grondgebied bevindt, erdoor wordt geraakt. Wanneer aldus wordt vastgesteld dat een burger afkomstig is uit dergelijk land of gebied, moet worden aangenomen dat hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon wanneer hij terugkeert naar het betrokken land of het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar, zonder dat het nodig is om eveneens over te gaan tot een onderzoek naar andere persoonlijke omstandigheden.

Met betrekking tot de toepassing van artikel 48/4 § 2, c) van de Vreemdelingenwet stelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing het volgende:

*“Uit een grondige analyse van de actuele veiligheidssituatie in Kameroen (zie **COI Focus “Kameroen. Engelstalige regio’s: veiligheidssituatie”** van 20 februari 2023, beschikbaar op https://www.cgra.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_cameroun_regions_anglophones_situation_securitaire_20230220.pdf of <https://www.cgvs.be/fr> blijkt dat dit land momenteel getroffen wordt door de zogenaamde “Engelstalige crisis”. Het gaat hierbij echter om een gelokaliseerd conflict dat zich in hoofdzaak beperkt tot de twee Engelstalige regio’s North West en South West. De Franstalige zone van Kameroen wordt niet getroffen door geweld als gevolg van de Engelstalige crisis, met uitzondering van een paar geïsoleerde incidenten, voornamelijk aan de grens van de Engelstalige regio’s. Uit deze informatie blijkt dus duidelijk dat het geweld als gevolg van de Engelstalige crisis in het Franstalige gedeelte van het land momenteel erg beperkt is en niet algemeen verspreid. Bijgevolg kan er niet worden gesteld dat een burger louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 §2 c) van de wet van 15 december 1980.*

Gelet op de bovengenoemde vaststellingen en na een grondige analyse van de beschikbare informatie dient er te worden besloten dat de situatie in het Franstalige gedeelte van Kameroen, meer bepaald in de regio Littoral Region (Douala) waarvan u afkomstig bent, niet beantwoordt aan de criteria van artikel 48/4, § 2, c) van de wet van 15 december 1980, dat beoogt bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld als gevolg van een gewapend conflict dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger, indien hij zou worden teruggezonden naar het desbetreffende land of, in voorkomend geval, naar de desbetreffende regio, louter door zijn aanwezigheid aldaar zou worden blootgesteld aan een reëel risico op ernstige schade zoals bedoeld in het voormelde artikel 48/4, § 2, c).”

Dienaangaande voert verzoeker in zijn verzoekschrift geen enkel concreet en inhoudelijk verweer. Aldus blijft deze motivering onverminderd overeind.

6.5. Gelet op het voormelde, toont verzoeker niet aan dat er in zijn geval zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Kameroen een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a), b) of c) van de Vreemdelingenwet.

7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

8. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

9. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 3

De kosten van het beroep, begroot op 186 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig december tweeduizend drieëntwintig door:

S. HUENGES WAJER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

S. HUENGES WAJER